

Лист від Архієрею до Великого Посту в 2013 році

«Від Ісаї довідалися ми про милість посту. Отже покажимося такими, як нас навчено й наступні дні зачинаймо не пригноблені, але веселі, як це годиться святим. Не сумуй, коли тебе лікують! Це глупота не тішитися здоров'ям душі й сумувати задля зміни страв та показувати, що нам більше ходить про розкоші шлунку, ніж про добро душі! Ситість приносить приємність для черева, а піст дає користь для душі!» (Святий Василій Великий, «Про піст» 31:164)

Любі Священнослужителі у Святих Вівтарів, та Любі Браття і Сестри во Христі:

"Христос посеред нас!" - "І є, і буде!"

Священне Писання та Святі Отці кажуть нам, що ціль нашого духовного життя, і життя в цілому, є в тому, щоби походити на Христа Бога, бути як Бог, та стати по милості божій такими, яким Спаситель є природно – синами та дочками нашого Небесного Творця, «стати учасниками Божої Істоти» (2 Петро 1:14). Досягнення цієї мети протягом усього життя має назву «обоготворення» або «обожнення» ... коли ми стаємо такими, якими ми були створені – святими!

Хоча кожному з нас належить денно працювати для досягнення цієї мети, Великий Піст – це особливий, священний час, коли нам слід зосереджувати увагу на пошуках вічного життя у царстві божому. Наша люба мати, Свята Церква, дає нам чудові засоби для реалізації нашого богоданого потенціалу: молитва, читання Священного Писання, відвідування служб у церкві, піст, роздача милостині та участь у святих таїнствах.

Часто ми уявляємо Великий Піст, як негативні умови: Церква вимагає не їсти м'яса та молочних продуктів; більше молитися, читати Біблію та відвідувати Великопісні служби, а не дивитися телевізор і розважатися; подавати милостиню; та сповідатися! То ж сім тижнів тягару у моєму клопітливому житті!

Є така історія про ченця, який зустрів неправославного. Той подивився на ченця, на його довге волосся та бороду, на складки його чорної мантиї та на довгі чотки, та запитав старця, нащо йому обтяжувати своє тіло такими ритуалами. Чернець відповів: «Коли хтось подорожує з торбою, повною каміння, він напевно стенатиме від такого тягару. Але якщо він понесе діаманти такої самої ваги, тоді він ніколи не стенатиме, бо знає їх цінність. Так і я не вважаю, що усе це важкі камні, бо для мене це є діамантові можливості зміцнювати віру в Бога!»

Я молюся за усіх нас, щоб ми побачили освячені часом звичаї Великого Посту не як тягари нашого життя, а як діамантові можливості: наблизитися до Бога у потужнійшій молитві,

